

1. ויקרא רבה (וילנא) פרשת אמור פרשה לב

ג ויצא בן אשה ישראלית מהיכן יצא

- ר' לוי אמר יצא מעולמו כמד"א (ש"א = שמואל א' = ז"ז) ויצא איש הבינים
- ר' ברכיה אמר מפרשה של מעלן יצא אמר כתיב ולקחת סלת ואפית אותה דרכו של מלך להיות אוכל פת חמה שמא צוננת כההיא דתנינן תמן לחם הפנים אין נאכל פחות מתשעה ולא יתר על י"א כיצד נאפה בערב שבת ונאכל בשבת לתשעה חל להיות יום טוב בערב שבת נאכל לעשרה שני ימים טובים של ר"ה נאכל ל"א כדאיתא בתנחומא
- תני ר' חייא מפרשת יוחסין יצא שבא ליטע אהלו במחנה דן אמרו לו מה לך ליטע אהלך במחנה דן אמר להם מבנות דן אני אמרו לו כתיב (במדבר ב) איש על דגלו באותות לבית אבותם ולא לבית אמותם נכנס לבית דינו של משה ויצא מחוייב עמד וגדף.

ד [כד, י] והוא בן איש מצרי רבנן ר' לוי רבנן אמרי אעפ"י שלא היו ממזרין באותה שעה הוא היה ממזר ר' לוי אמר ממזר ברור היה כיצד נוגשין היו מצרים ושוטרים היו ישראל נוגש היה ממונה על י' שוטרים ושוטר היה ממונה על י' בני אדם נמצא נוגש ממונה על ק' בני אדם חד זמן קדם נוגש גבי שוטר א"ל זיל כנוש לי חבורתך כיון שנכנס שחקה לו אשתו אמר דהדין גברא היא יצא והטמין עצמו לאחורי הסולם כיון שיצא בעלה נכנס וקלקל עמה הפך לאחוריו וחמתיה נפק מן גו ביתא כיון דידע דחמתיה נפק לגביה והוי מחי ליה כל ההוא יומא וא"ל לעי טבאית לעי טבאית מתכוין בעי למקטלי באותה שעה הציץ רוח הקדש במשה הה"ד (שמות ב) ויפן כה וכה מהו כה וכה אלא ראה מה עשה לו בבית ובשדה אמר לו לא דיו שקלקל עם אשתו אלא שהוא מבקש להרגו מיד וירא כי אין איש ר' יהודה ור' נחמיה ראה מה אומר ראה שאין מי יעמוד ויזכיר עליו את השם ויהרגהו ורבנן אמרין ראה שאין תוחלת עתידה לעמוד ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו עד סוף כל הדורות מיד ויך את המצרי, ר' יצחק אמר באגרוף הרגו כד"א (ישעיה נח) ולהכות באגרוף רשע ר' לוי אמר במסטרין של ישראל הרגו כד"א (הושע ב) והיה מספר בני ישראל כחול הים.

2. דמיון לשמות ב

שמות ב	ויקרא לד
(יא) ויהיו בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: (יב) ויפן פה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: (יג) ויצא ביום השלי והנה שני אנשים עברים נציים ויאמר לרשע למה תכה רעך: (יד) ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר:	(י) ויצא בראשה ישראלית והוא בראש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: (יא) ויקב ברהאשה הישראלית אתהשם ויקלל ויביאו אתו אלמשה ושם אמנו שלמית בת דברי למטה דן: (יב) ויניחיהו במשמר לפרש להם עלפי יקוק: פ (יג) וידבר יקוק אלמשה לאמר: (יד) הוצא אתהמקלל אלמחויך למחנה וסמכו כלהשמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: (טו) ואלבני ישראל תדבר לאמר איש איש כיקלל אלהיו ונשא חטאו: (טז) ונקב שם יקוק מות יומת רגום ורגמיו כל העדה כגר באזרח בנקב שם יומת: (יז) ואיש כי יכה פלגפש אדם מות יומת: (יח) ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת נפש: (יט) ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: (כ) שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: (כא) ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: (כב) משפט אחד יהיה לכם כגר באזרח יהיה כי אני יקוק אלהיכם: (כג) וידבר משה אלבני ישראל ויוציאו אתהמקלל אלמחויך למחנה ורגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יקוק אתמשה: פ

3. המשך המדרש – It is not fair!

ח ד"א ויצא בן אשה ישראלית הה"ד (קהלת ד) ושבתי אני ואראה את כל העשוקים דניאל חייטא פתר קרייה בממזרים והנה דמעת העשוקים אבותם של אלו עוברי עבירות ואילין עלוביא מה איכפת להון כך אביו של זה בא על הערוה זה מה חטא ומה איכפ' לו ואין להם מנחם אלא מיד עושקיהם כח מיד סנהדרי גדולה של ישראל שבאה עליהם מכחה של תורה ומרחקתן על שום לא יבא ממזר בקהל ה' ואין להם מנחם אמר הקדוש ברוך הוא עלי לנחמן לפי שבעוה"ז יש בהן פסולת אבל לע"ל אמר זכריה אנא חמיתיה אלו כורסוון כולו דהב נקי הה"ד (זכריה ד) ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על ראשה תרין אמוראין ח"א גולה וח"א גואלה מאן דאמר גולה שגולה לבבל וגלת שכינה עמהן כדאמר למענכם שולחתי בבלה ומאן דאמר גאולה פרוקא שנאמר (ישעיה מז) גואלנו ה' צבאות שמו וכתוב (מכה ב) עלה הפורץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויעבור מלכם לפניהם וה' בראשם.

4. מתי זה קרה? בסביבות ניסן, שנה שניה במדבר

5. ויצא מפרשה שלפניו – השלחן ??? קרבת השם לעמו (ר' יצחק טברסקי)

6. רשב"ם ויקרא פרק כד פסוק ב

(ב) ויקחו אליך שמן זית זך - פרשה זו נשנית לפי שהמנורה נכח השלחן להאיר אל השלחן שעליו לחם הפנים שמפורש כאן שכל זה מתיקון השולחן ומסידורו, השמן להאיר והפת לערוך:

7. **אבן עזרא ויקרא פרק כד פסוק ו**
(ו) שתיים מערכות במספר השבטים כסוד האפוד והחשן,

8. **שמות רבה (וילנא) פרשת שמות פרשה א סימן ל**
אתה מבקש לא נאמר אלא אתה אומר מכאן אתה למד ששם המפורש הזכיר על המצרי והרגו,
9. **ר' יצחק טברסקי – משה התחיל להוציא את בני ישראל ממצרים. המקלל עדיין לא יצא**

10. **ויקרא פרק כג פסוק מב**
בספת תשבּו שבעת ימים כלהאזרח בישראל ישבו בסכת:

11. **רש"י ויקרא פרק כג פסוק מב**
(מב) האזרח - זה אזרח:
בישראל - לרבות את הגרים:

12. **ויקרא פרק כג, כב**
(כב) ובקצרכם אתיקציר ארצכם לאיתכלה פאת שדד בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יקנך אלהיכם: ס

13. **דברים פרק טז, יד**
(יד) ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ועמך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:

14. **ספר ויקרא עוסק בקשר בין בני ישראל לה' – המשכן (לפני מעשה המקלל) וקדושת הארץ, יובל, וכו' (סוף הספר)**